

Tres dinou (4a part)

Un relat de: [Tiamat](#)

Dia 28 (ells)

On voleu anar ara?

Algú deixa caure el dit damunt del mapa, amb els ulls tancats

Aquí!

Mirem sota el dit. En aquell lloc no hi ha res, cap nom de ciutat o poble, ni cap carretera o via que ho creuï, però és igual, hi anem

Dia 29 (ells)

Ja hi som

Resulta que sí que hi havia coses

Una pedra, terra remoguda al voltant i a sota de la pedra, herba intentant créixer, un arbre, un gat amagant-se de nosaltres, un cau amb merda no gaire lluny de l'habitant del cau, una bassa amb aigua estancada, un fil de roba podrit flotant-t'hi dins, embolicat amb una fulla de l'arbre, unes muntanyes fent de paisatge de fons, el so d'un rierol, formigues seguint-se a elles mateixes en una circumferència que dóna la volta al món sencer

Dia 30 (ells)

Afagem una pala i cavem al voltant i a sota de la pedra, allà on la terra és remoguda

Cavem per torns de cinc minuts, no fos cas que ens canséssim

Si és el tresor d'infància d'algú, podem dedicar el viatge a buscar-ne el propietari*

Sí home! Que es foti, respon algú, i tots riem

Tots cavem els nostres cinc minuts i al final trobem el que hi ha enterrat

És roba que es descompon abrigant un cadàver que es descompon

Amb cura l'arrosseguem a fora del forat

La roba se'ns desfà a les mans i el vestim igual que hi ha gent que vesteix a un ninot de neu

* *Amelie*

Dia 31 (ells)

Són set, els nostres cossos: un per cadascú

Són dèbils: es desfan amb l'aigua i es cremen amb el foc. Però quan fa vent poden volar

Són set, els nostres noms
S'inspiren en els records de l'autora, però encara no hem decidit quins

Som set, nosaltres, i caminem i caminem des de ves a saber quan